

Kapitel 9 – Etik og love

NGH's Ethiske regler

- A. Klientens velvære:** Hensynet til og respekten for klientens fysiske og mentale velvære går forud for terapeutens personlige interesser.
- B. Klientens sikkerhed:** Medlemmer må ikke misbruge klienten verbalt, fysisk eller seksuelt.
- C. Grænser:** Medlemmer må udelukkende bruge hypnose indenfor grænserne af deres træning og kompetence
- D. Reklame:** Medlemmer skal være ærlige og etiske i deres reklame og omgang indenfor branchen.
Man må f.eks. *ikke* annoncere, at man kan helbrede lidelser! (Se også Lov om Markedsføring af Sundhedsydelser senere i mappen.)
- E. Henvisning:** Medlemmer må kun indlade sig i behandling af psykisk syge, hvis de har en skriftlig tilladelse/henvisning fra en autoriseret læge.
- F. Fornuftig praksis:** Medlemmer skal nægte at lave hypnosearbejde med en klient, hvis dennes adfærd leder i retning af, at klienten burde evalueres af en autoriseret læge. Medlemmer må kun behandle med tilladelse fra den autoriserede.
- G. Kolleger:** Medlemmer skal behandle hypnosekolleger med respekt. Medlemmer skal ligeledes undlade at krænke og bagtale kolleger.

Din egen etik

- De fleste af os har en rimelig god sans for hvad der er rigtigt eller forkert. Alle behandlere, der tilbyder behandling/terapi til andre mennesker bør arbejde ud fra et sæt principper, som de har taget stilling til og gennemtænkt meget nøje. Dette etiske 'regelsæt' bør ligge fast og ikke bare bruges, når det passer en.
- Du er nødt til at have nogle retningslinjer for, hvordan du behandler og reagerer i bestemte situationer. Nogle muligheder, som du tillader dig selv at benytte. Med andre ord skabe nogle rammer for dig selv.
- Moral og etik handler om de beslutninger du tager, for at finde dine rammer for "rigtigt" og "forkert". Først må du definere rammerne og derefter finde ud af, hvordan du udfører dem praktisk.
- Du bør tage stilling til, om du har fuld, hel og total tavshedspligt, som betyder, at alt du som behandler kommer i bekendtskab med aldrig må videregives til andre. (Tavshedspligt hører ikke under dansk lovgivning som alternativ behandler!)
- Kommer du i berøring med forhold, som du ikke kan forholde dig neutral og professionelt til, skal behandlingsforløbet stoppes øjeblikkeligt.
Vær konsekvent, hvis du står overfor din egen begrænsning for, hvad du vil behandle. Henvis respektfuldt klient til anden behandler!

© HypnoseKampagniet

Dansk lovgivning

Saglig og neutral information om alternativ behandling på nettet:

<http://www.vifab.dk/>

Uddrag af Lægeloven:

<https://www.retsinformation.dk/forms/R0710.aspx?id=138178>

Afsnit IV

Øvrige bestemmelser om sundhedsfaglig virksomhed

Kapitel 26

§ 73. En person, der ikke har autorisation efter denne lov, kan behandle syge, jf. dog § 1, stk. 3, og § 74. Den pågældende må dog ikke i den forbindelse udsætte nogens helbred for påviselig fare.

§ 74. En person, der ikke har autorisation som læge, må ikke behandle en person for veneriske sygdomme i smittefarligt stadium, tuberkulose eller anden smitsom sygdom.

Stk. 2. En person, der ikke har autorisation som læge, må ikke, medmindre andet er særligt lovhjemlet, foretage operative indgreb, iværksætte fuldstændig eller lokal bedøvelse, yde fødselshjælp, anvende lægemidler, der kun må udleveres fra apotekerne mod recept, eller anvende røntgen- eller radiumbehandling eller behandlingsmetoder med elektriske apparater, mod hvis anvendelse af uautoriserede personer Sundhedsstyrelsen har nedlagt forbud på grund af behandlingens farlighed.

Stk. 3. Nåleakupunkturbehandling er ikke omfattet af bestemmelsen i stk. 2.

Kapitel 1

Formålet med autorisationsordninger

§ 1. Lovens formål er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med særlig fare for patienter.

Stk. 2. En autorisation efter denne lov giver indehaveren ret til at anvende en bestemt titel, jf. afsnit II.

Stk. 3. For læger, tandlæger, kiropraktorer, jordemødre, kliniske tandteknikere, optikere og kontaktlinseoptikere samt tandplejere forbeholdes den autoriserede endvidere ret til at udøve en bestemt sundhedsfaglig virksomhed, jf. afsnit II.

Lov om markedsføring af sundhedsydelse

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter markedsføring af sundhedsydelse, som udføres af eller på vegne af autoriserede eller ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet.

Loven fastsætter, medmindre andet er bestemt, fælles regler for markedsføring vedrørende offentlige og private sygehuse, private klinikker og privatpraktiserende sundhedspersoner samt andre institutioner, der leverer sundhedsydelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Ved sundhedsydelse forstås i denne lov den sundhedsfaglige virksomhed, som autoriserede sundhedspersoner udfører i medfør af deres autorisation eller i øvrigt udfører, og som ikkeautoriserede sundhedspersoner har adgang til at udføre.

Stk. 3. Loven omfatter endvidere den sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende virksomhed, som apotekerne har ret til at udføre efter § 12, stk.1, nr. 2 i lov om apotekervirksomhed.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte bestemmelser om, at loven helt eller delvis skal gælde anden virksomhed end nævnt i stk. 1-3.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen kan efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for anvendelsesområdet efter stk. 1-4.

Kapitel 2

Markedsføring

Vildledning, nedsættende omtale m.v.

§ 2. Der må ikke ved markedsføring af sundhedsydelse efter denne lov anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder også angivelser, der på grund af deres form, eller fordi de angår uvedkommende forhold, er utilbørlige over for andre, herunder andre sundhedspersoner eller forbrugere.

Stk. 3. Der må ikke anvendes vildledende fremgangsmåder eller øvrige fremgangsmåder, såfremt de på grund af deres særlige form, eller fordi de inddrager uvedkommende forhold, er utilbørlige over for andre, herunder andre sundhedspersoner eller forbrugere.

Stk. 4. Rigtigheden af angivelser om faktiske forhold skal kunne dokumenteres.

Stk. 5. Markedsføring må ikke finde sted i fjernsyn, film, video eller lignende.

Sammenlignende reklame

§ 3. Sammenlignende reklame omfatter enhver reklame, som direkte eller indirekte henviser til en konkurrent eller til sundhedsydelse, som udbydes af en konkurrent.

Stk. 2. Sammenlignende reklame, jf. stk. 1, er ikke tilladt efter denne lov, medmindre sammenligningen

- 1) ikke er vildledende,
- 2) angår sundhedsydelse, der opfylder samme behov eller tjener samme formål,
- 3) er objektiv og sammenligner en eller flere konkrete og relevante egenskaber, der kan dokumenteres, og som er repræsentative for disse sundhedsydelse, herunder prisen,
- 4) ikke skaber forveksling mellem annoncøren og en konkurrent eller mellem annoncørens og en konkurrents firmanavn, andre karakteristiske kendetegn eller sundhedsydelse,

5) ikke miskrediterer eller nedvurderer en konkurrents firmanavn, andre karakteristiske kendetegn, sundhedsydelse, aktiviteter eller øvrige forhold og

6) ikke drager utilbørlig fordel af den anseelse, der er knyttet til en konkurrents firmanavn eller andre karakteristiske kendetegn.

Stk. 3. I enhver sammenlignende reklame, som indeholder særtilbud, skal det klart fremgå, hvornår tilbuddet ophører. Gælder særtilbuddet endnu ikke, skal det tillige oplyses, hvornår perioden for den særlige pris eller for andre særlige betingelser begynder.

Kapitel 3

Tilsynsbestemmelser

§ 4. Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med lovens overholdelse, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan kræve meddelt alle oplysninger, som skønnes nødvendige til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser. Oplysningerne kan kræves meddelt inden for en kort frist, når det gælder sammenlignende reklame, eller når det efter omstændighederne skønnes påkrævet.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan på eget initiativ eller på baggrund af klager fra andre optage sager til behandling. Sundhedsstyrelsen er ikke forpligtet til at behandle alle sager, som forelægges. Sundhedsstyrelsen skal ved optagelse af sager til behandling navnlig lægge vægt på varetagelsen af hensynet til forbrugerne.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan som led i tilsynet give udtryk for sin opfattelse af sagen.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen kan efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for markedsføring efter denne lov, jf. dog stk. 6 vedrørende nærmere regler for psykologer.

Stk. 6. Psykolognævnet, jf. lov nr. 494 af 30. juni 1993 om psykologer m.v., fører tilsyn med psykologers markedsføring og kan som led i tilsynet give udtryk for sin opfattelse af sagen eller søge iværksat sanktioner efter lovens § 5, stk. 1 og 2. Psykolognævnet kan i denne forbindelse efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for psykologers markedsføring efter denne lov.

Stk. 7. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Straffebestemmelser

§ 5. Overtrædelse af § 2, stk. 1-3 og 5, og § 3, stk. 2 og 3, straffes med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af § 2, stk. 2 og 3, der består i skadelig omtale af en anden sundhedsperson eller af forhold, der særligt angår den pågældende, er undergivet privat påtale, medmindre almene hensyn kræver påtale.

Stk. 3. Den, som undlader at meddele oplysninger, der afkræves efter § 4, stk. 2, eller som i forhold, der omfattes af loven, meddeler Sundhedsstyrelsen urigtige eller vildledende oplysninger, straffes med bøde,

Stk. 4. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 5

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 6. Loven træder i kraft den 1. september 2003.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 463 af 10. juni 1997 om reklamering for sundhedsydelser.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan for Færøerne sættes i kraft ved

kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 6. maj 2003

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

/Lars Løkke Rasmussen

OBS!

Alternative behandlere må
ikke påstå, at de kan
helbrede.

Derfor må du *ikke* skrive:
"Hypnose hjælper mod..."

Efter dansk retspleje har ingen i princippet pligt til at anmelde forbrydelser eller forbrydere til politiet. Den almindelige borger kan derfor ikke straffes, hvis han/hun undlader at anmelde selv en alvorlig forbrydelse.

Flere steder i dansk lovgivning findes der dog regler, som pålægger borgerne pligt til at afværge, hjælpe eller give underretning i forskellige situationer.

Straffelovens § 141 indeholder bestemmelser om pligt til at afværge en række grove forbrydelser imod staten, eller forbrydelser, der medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier – om fornødent ved anmeldelse til øvrigheden.

Straffelovens § 143 indeholder bestemmelser om pligt til at oplyse omstændigheder, der bestemt taler for, at en person er uskyldigt sigtet eller dømt for en forbrydelse, når oplysningen kunne gives, uden at udsætte vedkommende selv eller hans nærmeste for fare for liv, helbred eller velfærd, eller for forfølgning for den pågældende forbrydelse.

Straffelovens § 185 indeholder bestemmelser om pligt til at afværge ildebrand og alvorlige ulykker, der medfører fare for menneskeliv, og at afværge det - eventuelt ved anmeldelse.

Beredskabslovens § 39 indeholder bestemmelser om pligt til ved ildebrand at underrette personer, der er udsat for fare, at alarmere brandvæsenet og at afværge faren.

Lov om Social service (serviceloven) § 36 pålægger enhver pligt til at underrette kommunen, hvis et barn under 18 år udsættes for vanrøgt eller anden nedværdigende behandling m.v.

Ligsynslovens § 4 pålægger læger at skrive indberetning til politiet, når dødsfald skyldes særlige omstændigheder.

Færdselslovens § 9 pålægger trafikanter, at standse og yde hjælp til tilskadekomne m.v. og i særlige tilfælde at underrette politiet.

Straffelovens § 253 pålægger enhver efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare eventuelt ved underretning til redningsvæsenet eller politiet. Bestemmelsen bruges i færdselsager ofte sammen med færdselslovens § 9.